

Commemoració del 1r de Maig, 2026

CCOO de Lleida commemorarà aquest 1 de Maig, Dia Internacional dels Treballadors i les Treballadores, amb el lema "Pau, sostre i salaris". Per la pau, es fa una crida a aturar l'onada reaccionària i a defensar els drets laborals i socials. Per al sostre s'exigeixen garanties per a un habitatge digne, en un context en el qual el cost de la vida dificulta l'accés a l'habitatge. I per als salaris se'n reclama un augment per combatre la pèrdua de poder adquisitiu.

La manifestació a Lleida: sortirà, a les 12 del migdia, de la plaça del Treball i arribarà a la plaça de la Paeria. Els parlaments que clouran la manifestació aniran a càrrec del secretari general de CCOO de Lleida, Pere Sánchez, i la secretària general de la UGT de Lleida. ■

DIA: divendres, 1 de maig de 2026

HORA: 12 h

LLOC: pl. del Treball de Lleida

Sinistralitat, condicions de treball i absentisme marquen el 28 d'Abril a CCOO de Lleida

El proper 28 d'abril és el Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball i, com cada any, CCOO de les Terres de Lleida organitza una jornada sindical per reivindicar millors condicions de treball i la protecció de la salut de les persones treballadores, i que s'adreça a tots els delegats i delegades del sindicat i a l'afiliació.

La jornada, que tindrà lloc el mateix 28 d'abril, s'ha dividit en dos parts, en la primera es presentaran les dades de sinistralitat laboral a Lleida, a càrrec de Cristina Pena, responsable de Salut Laboral de CCOO de les Terres de Lleida; després Miriam Belloc, de l'Àrea d'Investigació de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral, analitzarà els resultats de l'Enquesta de qualitat i condicions de treball, 2025, i, finalment, Bárbara Primo, res-

ponsable del Sector de l'Administració General de l'Estat de CCOO de les Terres de Lleida, exposarà una visió integral de la salut laboral davant del relat de l'"absentisme".

La segona part, més reivindicativa, consistirà en una concentració i la lectura del manifest que el sindicat ha preparat per a aquest dia, al davant de la seu del sindicat. ■

editorial

Salaris, fiscalitat i qui paga realment la crisi

En el debat econòmic actual s'està consolidant un relat interessant: o bé es culpa la pressió fiscal de la pèrdua de poder adquisitiu, o bé s'atribueix l'estancament salarial a la baixa productivitat. Ambdues visions tenen un element en comú: eviten abordar la qüestió central, que és la distribució de la riquesa i el paper dels salaris en el model econòmic.

La realitat és incontestable. Els treballadors i treballadores han vist com el seu salari real es deteriora mentre el cost laboral augmenta i no es trasllada a la nòmina. Aquesta desconexió no és un accident, sinó el resultat d'un model que concentra riquesa i no garanteix una redistribució efectiva.

Insistir que el problema són els impostos o els salaris és desviar el focus. La fiscalitat sosté serveis públics essencials i la cohesió social. El veritable debat és qui contribueix i en quina mesura, i, en paral·lel, cal dir-ho clar, els salaris no són un fre, són el principal motor econòmic.

En una economia basada en la demanda interna (les dades estatals així ho demostren) la precarització salarial debilita el consum i frena el creixement. Per contra, salaris més alts generen un efecte directe sobre l'activitat econòmica i obliguen a un canvi de model productiu, basat en la innovació i el valor afegit, no en la competència a la baixa. L'experiència recent ho avala: l'increment del salari mínim no ha destruït ocupació, sinó que ha contribuït a millorar les condicions de vida i a sostenir la demanda.

Des del sindicalisme defensem un model clar de salaris dignes, fiscalitat progressiva i una aposta decidida per la qualitat productiva. El que està en joc no és només el nivell dels salaris, sinó el tipus d'economia i de societat que volem. Perquè sense una distribució justa de la riquesa, no hi ha creixement sostenible ni futur compartit. ■